

MINISTEREN

Transport-, Bygnings- og Boligudvalget
Folketinget

Dato 21. marts 2017
J. nr. 2017-1604

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Transport-, Bygnings- og Boligudvalget har i brev af 28. februar 2017 stillet mig følgende spørgsmål (TRU alm. del spm. 369), som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikke-medlem af udvalget Ida Auken (RV).

Spørgsmål nr. 369:

Ministeren bedes redegøre for, hvordan beboere og beboernes sundhed er beskyttet af gældende lovgivning, når der konstateres forekomst af asbest i en lejlighed, herunder om det er tilstrækkeligt og inden for lovgivningens rammer, såfremt der alene tages stikprøvekontrol for enkelte lejligheder i en bygning, hvor der er konstateret forekomst af asbest. Ministeren bedes ligeledes redegøre for, om det er i overensstemmelse med generelle principper om habilitet, såfremt bygherre for et renoveringsprojekt foretager asbestprøver frem for et uafhængigt firma eller en uafhængig myndighed.

Svar:

Beboere og beboeres sundhed er beskyttet af byfornyelseslovens regler om kondemnering af sundheds- og brandfarlige boliger eller opholdsrum (kapitel 9). Kommunalbestyrelsen har pligt til at føre tilsyn med, at bygninger som benyttes til beboelse og ophold ikke er sundhedsfarlige og brandfarlige. Det gælder uanset, hvem der har ansvaret for forholdene og hvilken boligform, der er tale om.

Tilsynspligten betyder således, at når kommunen får en henvendelse eller på anden vis bliver opmærksom på, at der er begrundet mistanke om sundhedsfare i en bolig, skal kommunalbestyrelsen som det første undersøge, om forholdene udgør en sundhedsfare for personer, der opholder sig i boligen.

Når resultatet af undersøgelsen foreligger, er det kommunalbestyrelsen, der skal træffe beslutning om, hvorvidt benyttelse af bygningen er forbundet med sundhedsfare.

Konstateres der sundhedsfare, har kommunalbestyrelsen pligt til at kondemnere, dvs. nedlægge forbud mod beboelse i bygningen eller en del af den. Samtidig med, at kommunalbestyrelsen nedlægger et forbud mod beboelse, skal der fastsættes en frist for fraflytning. Fristen skal fastsættes under hensyn til den risiko, der er ved fortsat benyttelse af de sundhedsfarlige lokaliteter. Er der tale om

nærliggende sundhedsfare, kan det være nødvendigt at kondemnere straks, da andet kan være sundhedsmæssigt uforsvarligt. Kommunalbestyrelsen har da pligt hertil. Fristen må aldrig overstige 6 måneder, hvis der er tale om nærliggende sundhedsfare. Vurderer kommunalbestyrelsen, at sundhedsfaren ikke er nærliggende, kan der fastsættes en længere frist for fraflytning.

Vedrørende habilitetsspørgsmålet henviser Arbejdstilsynet til kapitel 9 i asbestbekendtgørelsen om måling af grænseværdi. Det oplyses, at byherre godt kan forestå prøvetagningen af asbestindhold. Prøvetagningen skal foretages af personale, med de nødvendige kvalifikationer og skal efterfølgende analyseres af et akkrediteret laboratorium. Prøveudtagning skal desuden være repræsentativ for, i hvilket omfang arbejdstageren er udsat for støv fra asbest eller asbestholdige materialer. Derudover skal prøveudtagningen være af en sådan varighed, at der kan konstateres en påvirkning, som efter at være blevet tidsmæssigt vægtet enten ved måling eller beregning er repræsentativ for en referenceperiode på otte timer (ét skift).

Bekendtgørelsen vedrører arbejdstagernes forhold, men jeg finder ikke grund til at antage, at habilitetsspørgsmålet skal vurderes anderledes, når det drejer sig om hensynet til beboerne.

Med venlig hilsen

Ole Birk Olesen